

Bir dâvâ adamı portresi: Zübeyir Gündüzalp

“Zübeyir’imi kâinata deęişmem.” Said Nursî

“Kemiyet keyfiyete nispeten ehemmiyetsiz olduğundan, hâlis bir hâdim olarak, hakikat-i ihlâsla, her şeyin fevkinde hakaik-i imaniyeyi on adama ders vermeyi, büyük bir kutbiyetle binler adamı irşad etmekten daha ehemmiyetli görüyorum. Çünkü o on adam, tam o hakikati her şeyi fevkinde gördüklerinden, sebat edip, o çekirdekler hükmümde olan kalpleri, birer ağaç olabilir.”¹ diyen Bediüzzaman’ın itina ile yetiştirdiği Nur Talebelerinden biriydi Zübeyir Gündüzalp.

Nur’un avukatı rahmetli Bekir Berk, Zübeyir Gündüzalp’in vefatının ardından yazdığı bir yazısında “Ahirete bir büyük adam göçtü. Kimdir bu zat? Onun kim olduğunu söylemeden önce, bir başka sorunun cevabını vermek gerekiyor. Büyük adam kimdir? Kime büyük adam derler?”² diye sorar.

Onun büyük adam tariflerinin bir kısmı şöyle devam eder:

“Büyük adam, yaratılış gayesini bir an hatırından çıkarmayan, bu hedefe doğru yürüyen ve bu hedeften hiçbir zaman şaşmayan ve ayrılmayan adamdır.”

“Büyük adam, her harekâtının, her an zaptedildiğini bir an dahi aklından çıkarmayarak, her ânın hesabını vereceğinin dikkat ve şuuru ve ‘İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn’ hakikatinin idrâki içinde bulunan adamdır.”

“Büyük adam, Allah’ın rızasından başka hiçbir şeyi gaye edinmemiş adamdır.”

“Büyük adam, dâvâsı büyük olan adamdır.”

“Büyük adam, himmeti büyük olan adamdır.”

“Büyük adam, hedefi büyük olan adamdır.

“Büyük adam, nefs-i emmaresini yenmiş adamdır.

“Büyük adam, dünyaya, menfaate, şöhrete, mala, paraya, makama ve nefesine esir olmayan adamdır.”

“Büyük adam, meşrû lezzetleri dahi dâvâsı uğruna terk eden adamdır.”

“Büyük adam, şeytanına ‘Eynelmefer’ dedirten adamdır.”

“Büyük adam, şehitlik makam ve rütbesinin üstünde makam ve rütbe tanımayan adamdır.”

“Büyük adam, büyüklük dâvâsı olmayan adamdır.”

“Ve nihayet büyük adam, küçüklüklerden sıyrılmasını bilmiş ve büyüklükleri şahsında cem’ etmiş adamdır.”

Muhterem Bekir Berk Ağabey’in duygularında temerküz etmiş olan bu hususiyetler, Zübeyir Gündüzalp’in dâvâ adamı portresini çizerken, o, bizzat kendi ifadesiyle de idealini şöyle ortaya koymuştur:

“İmanı kurtarmak, Kur’ân’a ve Nura hizmet gibi mukaddes ve asil bir dâvâ uğrunda hayatımı fedadan çekinmeyeceğim.”³

Bir dâvâ uğruna hayatı hakir görenlerdendi Zübeyir Gündüzalp. Şartları çok çetin olan ve bir hukuk şaheseri olarak kayıtlara geçen Afyon Mahkemesi’ndeki savunmasında şöyle der:

“Vatan ve millet ve bütün insanlıkça gayet azîm faydaları temin edecek olan bu çok nâfi eser külliyyatını eğer servetim olsa idi, neşrettirmek için hepsini sarf ederdim. Zira dinimin, vatan ve milletin ebedî saadet ve selâmeti uğrunda bütün mevcudiyetimi feda etmeye hazırım.”⁴

“Yirmi seneden beri milyonlarla insana din, iman, İslâmiyet, fazilet dersi veren ve onları dinsizlikten muhafaza eden Kur’ân tefsiri olan Risale-i Nur uğrunda idam edileceksem, sehpaye ‘Allah Allah, yâ Resulallah’ sedaları ile koşarak gideceğim. Komünizme kapılıp dininden çıkan, ebedî felâketlere yuvarlanan ve vatan haini olarak kurşuna dizdirecek cürümlerden gençlerimizi koruyan Risale-i Nur uğrunda kurşunla öldürüleceksem, o kurşunlara çekinmeden göğsümü gereceğim. Üstadım Bediüzzaman için hançerlerle parçalanırsam etrafa sıçrayacak kanlarımın ‘Risale-i Nur, Risale-i Nur’ yazmasını Rabbimden niyaz ediyorum.”⁵

Zübeyir Gündüzalp, bir dâvâ adamı hassasiyeti, hususiyeti ve samimiyetiyle yine aynı savunmanın devamında hâkimlere şöyle haykırır:

“Sayın hâkimler!

Teessür ve ıztırap karşısında kalpten bir parça kopsa idi, bir genç dinsiz olmuş haberi karşısında o kalbin atom zerrati adedince paramparça olması lâzım gelir.

İşte sizin vereceğiniz beraat kararı, İslâm gençliğinin, İslâm dünyasının bu dehşetli afetten tesirli bir şekilde kurtulmasına sebep olacaktır. Ve beni Bediüzzaman ve onun eserlerine kopmaz bağlarla bağlayan saiklerden biri de budur.”⁶

Osman Yüksel Serdengeçti’nin Tarihçe-i Hayat’taki “Said Nur ve Talebeleri” makalesinde dediği gibi “Bu müdafaalar bir nefis müdafaası değildir; büyük bir dâvânın müdafaasıdır. Celâdet, cesaret, zekâ, şaheseri...”⁷

O, Üstad Bediüzzaman’ın “Mademki, nur-i hakikat, imana muhtaç gönüllerde tesirini yapıyor; bir Said değil, bin Said feda

olsun.” 8

“...benim maddî ve manevî her şeyden feragat mesleğimden ayrılmayacaklardır. Yalnız ve yalnız Allah rızası çalışacaklardır.”9 dediği nur mekteb-i irfanından hüvesi hüvesine fedakârlık dersi alan kahraman bir dâvâ adamıydı.

Zübeyir Gündüzalp, bir Nur Talebesine yazdığı mektubunda, dikenler arasında güller toplamayı bir vazife bilmeyi; firavunlar kucağında büyüyen çocuk Musaları safına çekmeyi; çöllere sürülürse, kaniyla ağaç yetiştirmeyi; kutuplara sürülürse vücut ısıyla sebze yetiştirmeyi; karanlık zindanlara atarlarsa ışık olmayı; paslı vicdanları görürse ümit olmayı; imansız kalplere rastlarsa Nur vermeyi; makamlar, servetler verilirse nefisini unutmayı; anadan, yardan, serden ayrılabilmeyi; yalan, iftira, çamur fırtınasına tutulduğunda hissiyatını terk etmesini; önünde demirden set yaparlarsa dişyle delmesini; etrafına ilimden, faziletten, ahlâktan kaleler dikmesini ve kalelerin fedailer istediğini söyler.10 O, böylece Nur Talebesi olmanın dolayısıyla dâvâ adamı olmanın hangi fedakârlıkları gerektirdiğini altını çizerken, bu yolun her kişinin değil, er kişinin yolu olduğunu da belirtmiş oluyordu.

Dr. Mehmet Akay'ın hatıralarında geçtiği üzere, “Ben dâvânın hakkaniyetine gölge düşürecek hal ve hareketlerde bulunursam, bana bir iğne yapın, ahirete gönderin, size hakkımı helâl ediyorum.”11 diyen bir sadâkat timsaliydi.

“İnsanlığı noktasında gayet mütevazı, gayretli, kibar, nazik bir insan olan Zübeyir Ağabey, Üstad ve Risale-i Nur mesleği ve dâvâsı söz konusu olunca, fevkalâde kahraman, cesur bir insan olarak ortaya çıkardı.”12

Zübeyir Gündüzalp, “Tembelliğe, basit ve mânâsız zevklerime müsaade etmeyeceğim.” diyen, dâvâsı uğrunda çileye, ızdıraba ve sıkıntılara talip olan bir fedai idi.

Cenâb-ı Hak ondan ebeden razı olsun.

Hasan BULUT

Dipnotlar:

- 1- Emirdağ Lâhikası, Yeni Asya Neşriyat, (İndeks, Dipnot, Sözlük, Kronolojik Bilgi), s. 143.
- 2- Yolumuzu Aydınlatan Işık, Yeni Asya Yayınları, s. 113.
- 3- Nefis Muhasebesi, Yeni Asya Neşriyat, s. 52.
- 4- Şuâlar, Yeni Asya Neşriyat, (İndeks, Dipnot, Sözlük, Kronolojik Bilgi), s. 850.
- 5- Age. s. 853.
- 6- Age. s. 859.
- 7- Tarihçe-i Hayat, Y.A.N., s. 964.
- 8- Age. s. 1052.
- 9- Age. s. 1053.
- 10- Mektubun ayrıntıları için bakınız: Nefis Muhasebesi, yeni Asya Neşriyat, s. 93
- 11- Zübeyir Gündüzalp, Hayatı-Mefkûresi, İbrahim Kaygusuz, Y.A.N. s. 314.
- 12- İşte Hayatım, Mehmet Kutlular, Y.A.N. s. 167.